

Provincie
Antwerpen

Dienst Omgevingsvergunningen
Departement Leefmilieu

Besluit

BESLUIT VAN DE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Goedgekeurd besluit

Antwerpen, in zitting van 5 december 2019.

Aanwezig: de heer Luk Lemmens, voorzitter, mevrouw Kathleen Helsen, de heer Jan De Haes, de heer Ludwig Caluwé, leden en de heer Danny Toelen, provinciegriffier

Verslaggever: Luk Lemmens

De Provinciegriffier,
Danny Toelen

De Voorzitter,
Luk Lemmens

Ondertekening in opdracht van de deputatie van de provincie Antwerpen:

{pa_handtekening1}

{pa_handtekening2}

1. Gegevens van de inrichting/project

1. **Ingediend door:** Provinciale Omgevingsvergunningscommissie Antwerpen
2. **Exploitant:** nv BASF Antwerpen
3. **Adres:** Scheldelaan 600 te 2040 Antwerpen
4. **Referentie OMV-loket:** geen
5. **Uniek RIE nummer:** BE.VL.000000040.INSTALLATION
6. **Dossiernummer VVO:** OMWV-2019-0033

2. Juridisch kader

Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsdecreet), zoals gewijzigd bij latere decreten.

Besluit van 27 november 2015 van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (Omgevingsvergunningsbesluit), zoals gewijzigd bij latere besluiten.

Titel 5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), en de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Natuurdecreet) en de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, en de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), zoals gewijzigd bij latere besluiten.

3. Voorwerp

Als gevolg van de evaluatie aan de BREF 'LVOC' en de BREF 'CWW' die werd uitgevoerd in het kader van artikel 5.4.11 van het DABM wordt verzocht door de Provinciale Omgevingsvergunningscommissie Antwerpen:

- volgende bijzondere voorwaarden, zoals opgelegd in besluit MLAV1-2017-0153, d.d. 14 september 2017 te schrappen:
 - o vanaf 7 december 2021:
 - *Een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u;*
 - o onmiddellijk:
 - *Emissiegrenswaarden met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:*
 - *Stof: 50 mg/Nm³*
 - *NO_x: 250 mg/Nm³*
 - *CO: 175 mg/Nm³*
- volgende bijzondere voorwaarden bijkomend op te leggen:
 - o Voor de thermische oxidatoren van de thermolyses geldt vanaf 7 december 2021 een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte).
 - o De concentratie ammoniak in de afgassen van de ERU wordt vanaf 7 december 2021 maandelijks gemeten. Een minimale monitoringfrequentie van eenmaal per jaar is toegestaan, als wordt aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn.

Motivering: Uit de algemene evaluatie blijkt dat de lopende vergunningen niet voldoen aan de vereisten gesteld in de bepalingen van het Vlarem, welke overeenstemmen met de vereisten in de bepalingen van de Europese richtlijn 2010/75/EU van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging). Er dient een aanpassing te gebeuren van de in de lopende milieuvergunningen/omgevingsvergunningen opgelegde bijzondere milieuvoorwaarden:

- het schrappen van volgende bijzondere voorwaarden, zoals opgelegd in besluit MLAV1-2017-0153, d.d. 14 september 2017:
 - o vanaf 7 december 2021:
 - Een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u;*
 - Motivering: vervangen door een nieuwe voorwaarde, zie verder.
 - o Onmiddellijk:
 - *Emissiegrenswaarden met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:*
 - *Stof: 50 mg/Nm³;*
 - *NO_x: 250 mg/Nm³;*
 - *CO: 175 mg/Nm³.*
 - Motivering: De opgelegde emissiegrenswaarden zijn niet conform het toetsingskader voor deze installatie en dienen bijgevolg geschrapt te worden.
- het opnemen van volgende bijzondere voorwaarden:
 - o Voor de thermische oxidatoren van de thermolyses geldt vanaf 7 december 2021 een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte).
 - Motivering: NO_x is opgenomen in bijlage II van de RIE en is een relevante parameter bij de toepassing van thermische oxidatoren (zie ook BREF 'LVOC', sectie 2.4.3.5.6). Emissies van SO₂ zijn minder relevant, gelet op de afwezigheid van zwavel in de afgassen en de steunbrandstoffen. Noch de algemene emissiegrenswaarde voor NO_x uit Vlarem II (500 mg/Nm³ bij een massastroom van 5 kg/u of meer), noch de bijzondere grenswaarde uit de vergunning (400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u) zijn specifiek afgestemd op het gebruik van thermische oxidatoren. De

uitgestoten massastromen van de thermische oxidatoren van de thermolyses bedragen immers maximaal 1 kg/u. Bovendien zijn de NO₂-waarden in de Antwerpse haven verhoogd (waarbij ter hoogte van BASF de Europese grenswaarde wel net gerespecteerd wordt) en is volgens het MER (PR0737-GK) de bijdrage van de gehele BASF-site aan de jaargemiddelde NO₂-concentraties in de omliggende woonzones beperkt tot relevant. De thermolyses zijn uitgerust met een S(N)CR, gelet op de aanwezigheid van NO_x-precursoren. Deze techniek is in overeenstemming met de BBT, maar hierbij is het ook noodzakelijk dat de S(N)CR op een optimale manier bedreven wordt. De sturing gebeurt op het halen van een NO-concentratie van circa 50 mg/Nm³. Dit komt overeen met een NO_x-concentratie van circa 100 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte). Gelet op bovenstaande wordt het noodzakelijk geacht om voor de thermolyses een emissiegrenswaarde voor NO_x te verankeren in de vergunning. Op basis van de gemeten emissies, de sturing van de thermolyses en de grenswaarden uit hoofdstuk 5.43 van Vlarem II, wordt voor de thermolyses een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte) voorgesteld. Gelet op het gemeten zuurstofgehalte (circa 15%), zou dit overeenkomen met een emissiegrenswaarde van circa 100 mg/Nm³ bij 18%. De huidige bijzondere grenswaarde van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u die enkel relevant is voor de thermolyses, kan desgevallend geschrapt worden.

- De concentratie ammoniak in de afgassen van de ERU wordt vanaf 7 december 2021 maandelijks gemeten. Een minimale monitoringfrequentie van eenmaal per jaar is toegestaan, als wordt aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn.
 - Motivering: De ERU valt buiten het toepassingsgebied van de BREF's 'VLP' en 'LVOC'. De ERU wordt uitgerust met een SCR. De ammoniakproblematiek is vergelijkbaar met de thermolyses, daarom wordt voorgesteld om de meetverplichting voor ammoniak ook vast te leggen voor de ERU.

4. Overzicht vergunningen met ingedeelde activiteiten

- Besluit nr. MLAV1-2017-135 d.d. 14 september 2017 van de deputatie houdende vergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een aniline- en nitrobenzeeninrichting horende bij een chemisch bedrijf voor een termijn van onbepaalde duur.

5. Procedure

- Ontvangstdatum van het verzoek: 1 augustus 2019
- Ontvankelijk en volledig verklaard op: 19 augustus 2019

6. Openbaar onderzoek

Overeenkomstig artikel 23 van het Omgevingsvergunningsdecreet werd een openbaar onderzoek georganiseerd te Antwerpen.

- Resultaat: er werden geen bezwaarschriften ingediend.
- Publieke informatievergadering: niet vereist, niet gehouden.

7. Adviezen

Schepencollege van Antwerpen

- advies gevraagd op 19 augustus 2019;
- advies ontvangen op 4 oktober 2019;
- inhoud: gunstig, gelet op volgende elementen:
 1. Plannen van aanleg, ruimtelijke uitvoeringsplannen en verkavelingen
 - a. Het goed is gelegen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Afbakening zeehavengebied Antwerpen (Besluit van de Vlaamse regering van 30 april 2013), binnen de afbakeningslijn.

- Het goed is volgens voornoemd gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan bestemd als Gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven.
- b. De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming en de voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.
 - c. Voor een straal van 500 meter rond het goed is het voormelde GRUP tevens van toepassing. Grotendeels geldt hier eveneens het bestemmingsvoorschrift Gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven. De Scheldelaan, op circa 240 meter ten westen van het goed, heeft als bestemming Gebied voor verkeers- en vervoersinfrastructuur. Aan de overzijde van de Scheldelaan lopen twee overdrukken met als aanduiding Hoogspanningsleiding en Leidingstraat.
De dichtstbij gelegen ruimtelijk kwetsbare locatie op Vlaams grondgebied is het natuurgebied langs de Schelde op circa 600 meter. Het dichtstbij gelegen woongebied op Vlaams grondgebied is de woonkern van Zandvliet op circa 2,9 km.
2. Gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen
 - a. De gewestelijke verordening hemelwater is niet van toepassing op de aanvraag aangezien deze enkel IIOA betreft.
 - b. De gewestelijke verordening toegankelijkheid is niet van toepassing op de aanvraag aangezien deze enkel IIOA betreft.
 3. Toetsing van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de omgeving en de goede ruimtelijke ordening
 - a. De aanvraag betreft een verzoek tot ambtshalve bijstelling van de bijzondere milieuvoorwaarden. De aanvraag is verenigbaar met de ruimtelijke context van het havengebied waarbinnen deze aanvraag is gesitueerd. Er is geen bezwaar vanuit stedenbouwkundig oogpunt.
 4. Toetsing van aanvaardbaarheid van de ingedeelde inrichtingen en activiteiten op het vlak van hinder en risico's voor de mens en het milieu
 - a. Conform de Europese Richtlijn 2010/75/EU van 24 november 2010 inzake industriële emissies en volgens artikel 1.4.1.1 van titel II van het VLAREM moet een evaluatie van een GPBV-installatie worden uitgevoerd binnen twee jaar na de bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie van de door de Europese Commissie aangenomen nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies betreffende de hoofdactiviteit van de GPBV-installatie. Bij een evaluatie van een GPBV-installatie wordt nagegaan of de vergunningsvoorwaarden moeten worden bijgesteld.
 - b. Het voorwerp van het verzoek tot bijstelling betreft de productie van 920.000 ton nitrobenzeen en 640.000 ton aniline per jaar (GPBV-installatie).
 - c. De BREF-studie 'Large Volume Organic Chemical Industry' (LVOC) is van toepassing op de bovenstaande GPBV-installatie. De BBT-conclusies van deze BREF-studie werden op 7 december 2017 gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. Tevens is de horizontale BREF-studie (Common Waste Water and Waste Gas, CWW) van toepassing. De POVC (provinciale omgevingsvergunningscommissie) is belast met het uitvoeren van de evaluaties om na te gaan of de huidige vergunningsvoorwaarden voldoen aan de vereisten van de BREF-studies, meer bepaald aan de daarin opgenomen BBT-conclusies. In zitting van 23 juli 2019 voerde de POVC deze evaluatie uit en oordeelde men dat een bijstelling van de vergunningsvoorwaarden noodzakelijk is. De POVC diende een verzoek tot bijstelling in bij de provincie, waarvoor het college nu om advies wordt gevraagd.
 - d. In het aniline- en nitrobenzeenbedrijf van BASF wordt nitrobenzeen gevormd op basis van benzeen. Het geproduceerde nitrobenzeen wordt voor het grootste deel omgezet in aniline.
 - e. In de huidige vergunning werden voor de energyrecovery-unit (ERU) volgende emissiegrenswaarden opgenomen:
 - stof: 50 mg/Nm³;
 - NO_x: 250 mg/Nm³;
 - CO: 175 mg/Nm³.
 - f. Aangezien de POVC van oordeel is dat de ERU niet als een naverbrander, maar wel als een stookinstallatie moet beschouwd worden, valt de ERU buiten de scope van de BBT-conclusies van de BREF LVOC en conform artikel 3.13.1.1§4 van titel III van het VLAREM buiten het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.13. Gelet op het nominaal thermisch

- ingangsvermogen van 7,5 MW valt de ERU ook buiten het toepassingsgebied van de BBT-conclusies van de BREF LCP (Large combustion plants) en hoofdstuk 3.12 van titel III van het VLAREM. De ERU dient bijgevolg te voldoen aan hoofdstuk 5.43 en bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM. Artikel 5.43.2.5 en artikel 5.43.2.11 van titel II van het VLAREM leggen echter andere emissiegrenswaarden op dan de emissiegrenswaarden die in de vergunning als bijzondere voorwaarde werden opgenomen. De opgelegde emissiegrenswaarden zijn dus niet conform met dit toetsingskader waardoor de POVC nu voorstelt om de opgelegde emissiegrenswaarden te schrappen uit de vergunning.
- g. In de huidige vergunning werd eveneens een emissiegrenswaarde voor NO₂ opgenomen: 400 mg/Nm³ bij een massastroom vanaf 5.000 gram per uur. Bij de verbranding van restgassen kunnen onder meer NO_x-gassen ontstaan die behandeld worden in de thermische oxidatoren van de twee thermolyses. Thermolyse 1 is uitgerust met een SCR (selective catalytic reduction), thermolyse 2 met een SNCR (selective non-catalytic reduction). In het verslag van de POVC wordt gesteld dat noch de algemene emissiegrenswaarde voor NO_x uit titel II van het VLAREM (500 mg/Nm³ bij een massastroom van 5 kg/uur of meer), noch de bijzondere grenswaarde uit de vergunning (400 mg/Nm³ bij een massastroom vanaf 5 kg/uur) afgestemd zijn op het gebruik van thermische oxidatoren aangezien de uitgestoten massastromen maximaal 1 kg/uur bedragen. De POVC stelt voor om de opgelegde emissiegrenswaarde te vervangen door 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte) voor NO_x. De sturing van de SCR en SNCR gebeurt op het halen van een NO-concentratie van 50 mg/Nm³ wat overeenkomt met een NO_x-concentratie van circa 100 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte).
- h. Conform BBT-conclusie 2 van de BREF LVOC en artikel 3.13.2.4.1 van titel III van het VLAREM geldt vanaf 7 december 2021 een maandelijkse meetverplichting voor ammoniak bij toepassing van SCR of SNCR.
- i. De ERU valt volgens het verslag van de POVC buiten het toepassingsgebied van de BREF LVOC, maar de ERU is uitgerust met een SCR en de ammoniakproblematiek is vergelijkbaar met de thermolyses. De POVC stelt voor om de maandelijkse meetverplichting ook voor de ERU op te leggen als bijzondere voorwaarde. Een minimale monitoringsfrequentie van eenmaal per jaar is toegestaan als wordt aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn.
5. Vanuit milieutechnisch oogpunt wordt gunstig advies gegeven om de gevraagde bijstelling te verlenen.

Departement Omgeving - Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning en -projecten - Milieu Antwerpen (AGOP-M)

- advies gevraagd op 19 augustus 2019;
- advies niet ontvangen;
- inhoud: stilzwijgend gunstig

Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)

- advies gevraagd op 19 augustus 2019;
- advies ontvangen op 8 oktober 2019;
- inhoud: gunstig.

Afdeling Energie, Klimaat en Groene Economie (AEKGE)

- advies gevraagd op 19 augustus 2019;
- advies niet ontvangen;
- inhoud: stilzwijgend gunstig.

Vlaams Energieagentschap (VEA)

- advies gevraagd op 19 augustus 2019;
- advies niet ontvangen;
- inhoud: stilzwijgend gunstig.

8. Advies Provinciale Omgevingsvergunningscommissie (POVC)

1. Horen van de partijen

- De heren J. de Hoog, diensthoofd milieudienst, en G. Hendrickx, milieudeskundige, worden gehoord namens de exploitant.
- De heer de Hoog verwijst naar de mail die op 31 oktober 2019 verstuurd werd en waarin het volgende wordt opgemerkt:
 - 1° het schrappen én wijzigen van de bijzondere voorwaarde voor de thermische oxidatoren van de thermolyses dringt zich niet op en is ons inziens zonder voorwerp, aangezien beide installaties voldoen aan de BBT vermeld in de BREF LVOC: er wordt zowel SCR als SNCR toegepast om de emissies van NO_x naar de lucht te verminderen en ook met de keuze van de brandstof (i.e. stookgas, dat in tegenstelling tot aardgas, geen NO_x-precursoren bevat) en het optimaliseren van de verbrandingsparameters beantwoorden de installaties aan de bepalingen zoals vermeld in BBT 13. De actuele, lage emissiewaarden gemeten onder zelfcontrole bevestigen dat en beantwoorden duidelijk aan de geldende bepalingen uit Vlare, welke overeenstemmen met de vereisten uit de RIE. Bovendien is de grenswaarde waarvan voorgesteld wordt om die te schrappen, reeds een verscherpte grenswaarde in vergelijking tot de vigerende algemene emissiegrenswaarden van toepassing voor naverbranders.
 - 2° wij menen dat het met onmiddellijke ingang schrappen of wijzigen van de bestaande bijzondere voorwaarde voor de ERU mét verstrengde emissiegrenswaarden niet vereist is, aangezien dit uitgaat van de interpretatie dat de ERU een stookinstallatie is waarvan de emissies dienen te voldoen aan de sectorale emissiegrenswaarden voor stookinstallaties. Wij blijven echter van mening dat de ERU als naverbrander beschouwd dient te worden, zoals reeds eerder per e-mail toegelicht (zie e-mail d.d. 12 juli 2019) alsook in de argumentatie opgenomen in het GPBV-evaluatieverslag van AGOP-M. Voor de goede orde vermelden we deze hier opnieuw:
 - Definitie Naverbrandingsinstallatie (BREF LCP): Systeem dat is ontworpen voor de zuivering van rookgassen door verbranding, maar niet als zelfstandige stookinstallatie wordt geëxploiteerd, zoals een thermische naverbrander (d.w.z. een restgasverbrander), gebruikt voor de verwijdering van de verontreinigende stof(fen) (bv. VOS) in het rookgas met of zonder terugwinning van de daarbij opgewekte warmte. Getrapte verbrandingstechnieken, waarbij elke verbrandingsfase beperkt is tot een afzonderlijke kamer, die kunnen verschillen wat betreft de kenmerken van het verbrandingsproces (bv. brandstof- luchtverhouding, temperatuurprofiel), worden geacht in het verbrandingsproces te zijn geïntegreerd en worden niet als naverbrandingsinstallaties beschouwd. Ook wanneer de in een procesverhitter/-oven of in een ander verbrandingsproces geproduceerde gassen vervolgens worden geoxideerd in een andere stookinstallatie voor het terugwinnen van de energetische waarde (met of zonder gebruik van aanvullende brandstof) om elektriciteit, stoom, warm water/warme olie of mechanische energie te produceren, wordt de laatstgenoemde installatie niet als een naverbrandingsinstallatie beschouwd
 - De ERU van de aniline-nitrobenzeen-installatie is een installatie die niet "als zelfstandige stookinstallaties" wordt geëxploiteerd aangezien ze enkel in dienst is, indien ze gevoed wordt door de restgassen en nevenstroom (geconcentreerde aniline-olie) van de aniline-recuperatie-unit (ARU). De werking van deze laatste -en dus ook van de ERU- is onlosmakelijk verbonden met de werking van de aniline-productie.
 - In de adviezen van AGOP-M wordt ook telkens verwezen naar de laatste zin/het tweede deel van de definitie van een naverbrandingsinstallatie uit de BREF LCP, als argumentatie waarom de betrokken energierecuperatie-eenheden niet beschouwd kunnen worden als naverbrander. Echter is deze bepaling geenszins van toepassing op deze installaties aangezien de restgassen die worden geoxideerd in de ERU geen restgassen zijn die gegenereerd worden in een voorafgaande procesverhitter/-oven of een ander verbrandingsproces.
 - Tenslotte betreuen wij dat in het advies van AGOP en het zittingsverslag van de POVC wordt ingegaan tegen eerdere beslissingen genomen tijdens de vrij recente

- (her)vergunningsprocedure (2017) van de AN/NB-installaties in het algemeen en de ERU in het bijzonder. Op die manier komt de rechtszekerheid voor exploitanten in Vlaanderen in het gedrang.
- De heer de Hoog toont ter zitting enkele slides en verduidelijkt aan de hand daarvan het standpunt van de exploitant:
 - Hij stelt dat de rechtszekerheid in het gedrang komt, aangezien de POVC reeds eerder tegen het minderheidsstandpunt van de AGOP-M in (2017) besliste dat de ERU als naverbrander dient beschouwd te worden. Hij meent dat er sindsdien geen nieuwe elementen zijn (evaluatie BREF's toen reeds meegenomen) en stelt dat de investeringen gebeurd zijn met het oog op de toenmalige visie.
 - ERI/ERU heeft als functie:
 - thermische oxidatie van procesgassen met stookgas en nevenstromen als brandstof;
 - energetische recuperatie van de warmte die ontstaat bij de naverbranding.
 - ERI/ERU beantwoordt nog steeds aan de definities van naverbrander en valt onder de uitzonderingen op de voorwaarden van de stookinstallaties:
 - zuivering van procesgassen;
 - geen autonome energieopwekking;
 - geen getrappt systeem;
 - geen navolgende oxidatie voor energiewinning.
 - Het is inderdaad een "stookinstallatie" volgens de ruime definitie in zowel IED, Vlare II als BREF LCP: "Elk technisch toestel waarin brandstoffen worden geoxideerd ten einde de aldus opgewekte warmte te gebruiken."
Ook indeling onder rubrieken 43 en 39.
De ERI is echter wel degelijk ook een naverbrander, die volgens Vlare II, art. 5.43.1.2 niet onder de voorwaarden van hfdstk. 5.43 "Stookinstallaties" valt (idem in BREF LCP): "Dit hoofdstuk is niet van toepassing op de volgende installaties: [...]
2° naverbrandingsinstallaties voor de zuivering van afgassen door verbranding die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd; [...]"
 - BREF LCP – Definitie naverbrander: "Systeem dat is ontworpen voor de zuivering van rookgassen door verbranding, maar niet als zelfstandige stookinstallatie wordt geëxploiteerd, zoals een thermische naverbrander (d.w.z. een restgasverbrander), gebruikt voor de verwijdering van de verontreinigende stof(fen) (bv. VOS) in het rookgas met of zonder terugwinning van de daarbij opgewekte warmte.
Getrapte verbrandingstechnieken, waarbij elke verbrandingsfase beperkt is tot een afzonderlijke kamer, die kunnen verschillen wat betreft de kenmerken van het verbrandingsproces (bv. brandstof- luchtverhouding, temperatuurprofiel), worden geacht in het verbrandingsproces te zijn geïntegreerd en worden niet als naverbrandingsinstallaties beschouwd.
Ook wanneer de in een procesverhitter/-oven of in een ander verbrandingsproces geproduceerde gassen vervolgens worden geoxideerd in een andere stookinstallatie voor het terugwinnen van de energetische waarde (met of zonder gebruik van aanvullende brandstof) om elektriciteit, stoom, warm water/warme olie of mechanische energie te produceren, wordt de laatstgenoemde installatie niet als een naverbrandingsinstallatie beschouwd."
 - Reactie op de link tussen ARU en ERU.
Er is een evolutie in de omgang met anilineolie.
In het verleden: energetisch valoriseren van reststroom in stookinstallaties van energiebedrijf. Er is echter een verstrenging van de normen voor stookinstallaties en de aanwezigheid van NO_x-precursoren. Tevens weegt het aandeel in energieproductie niet op tegen de nodige investeringen. Omwille van deze beperkte stroom zijn geen ingrijpende maatregelen op de volledige ketel (meerdere stromen samen) van het energiebedrijf gewenst. Daarom wordt momenteel over gegaan op externe verwerking in een installatie met deNO_x en met energierugwinning.
De geplande aanpak, zoals reeds vergund en volledig in lijn met BREF-principes is als volgt:
 - mogelijkheid om alsnog aniline terug te winnen via ARU;

- ontstane restgassen verbranden in ERU: naverbrander met deNO_x (gericht op deze stroom zelf);
- valorisatie van calorierijke reststof ter vervanging van stookgas;
- restwarmte valoriseren door energierugwinning van ontstane warmte.
 - In de energiestudie werd gesteld dat het beter is om een directe vlambuisketel toe te passen wegens maximaal terugwinningsrendement.
- De heer Hendrickx benadrukt dat er geen wijzigingen in het ontwerp doorgevoerd werden en dat er voldaan wordt aan de definitie van naverbrander. Hij stelt zich de vraag of de ERU als stookinstallatie moet beschouwd worden omdat de aniline-olie een hoog calorisch gehalte heeft. Hij bevestigt dat met de installatie stoom wordt opgewekt, maar die hoeveelheid stoom is verwaarloosbaar voor het bedrijf. De ERU is in principe niet nodig voor het bedrijf.
- De AGOP-M verwijst naar de bepalingen van BBT 9 en BBT 10 van de BREF LVOC.
BBT 9: De BBT om de hoeveelheid van voor de laatste afgasbehandeling bestemde verontreinigende stoffen te verminderen en om de energie-efficiëntie te verbeteren, is om procesafgasstromen met een voldoende calorische waarde naar een verbrandingseenheid te sturen. BBT 8a en 8b hebben prioriteit boven het sturen van procesafgasstromen naar een verbrandingseenheid.
BBT 10: De BBT om geleide emissies van organische verbindingen naar de lucht te verminderen, in toepassing van één of een combinatie van de onderstaande technieken.
 - e. Thermische oxidator - In plaats van een thermische oxidator kan een verbrandingsinstallatie voor de gecombineerde behandeling van vloeibare afvalstoffen en afgassen worden gebruikt.
De AGOP-M stelt dat de installatie duidelijk de bedoeling heeft om de aniline-olie te valoriseren om stoom op te wekken. Ook conform de BREF LVOC is het mogelijk om restgassen mee te verbranden in een verbrandingsinstallatie
- De heer Hendrickx antwoordt dat de restgassen uit de ARU verwerkt worden in de ERU.
- De AGOP-M merkt op dat de installatie perfect zou kunnen werken zonder deze restgassen. De AGOP-M vraagt hoeveel aniline er in de ketel gestookt wordt.
- De heer Hendrickx antwoordt dat de aniline-olie aangewend wordt om de restgassen te verbranden en als surplus wordt er stoom geproduceerd. Hij stelt dat voor een optimale verbranding 850°C behaald moet worden.
- De AGOP-M meent dat de volledige stroom aniline-olie uit de ARU in de ERU terecht komt en dat dus niet gesteld kan worden dat het doel van de installatie louter naverbranding van restgassen is.
- De heer Hendrickx haalt aan dat wanneer aniline laagcalorisch zou zijn er stookgas zou aangewend moeten worden. In het bedrijf is er echter een stroom die hoogcalorisch is en aangewend kan worden om deze restgassen te verbranden. Hij benadrukt dat in 2017 het verhaal hetzelfde was en dat de werkwijze niet aangepast is.
- De deskundige milieu merkt op dat de beoordeling van de installatie uitgevoerd wordt conform de huidige werking.
- De heer de Hoog verwijst voor de argumentatie omtrent de emissiegrenswaarde voor NO_x voor de thermische oxidatoren van de thermolyses naar de mail van 31 oktober 2019. Hij merkt op dat er reeds een bijgestelde norm van toepassing is en stelt zich de vraag waarop de norm van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte) is gebaseerd. In de praktijk komt het weliswaar neer op wat er gemiddeld gehaald wordt. De heer de Hoog vindt het geen goede praktijk dat de grenswaarde vastgesteld wordt op de waarde die het bedrijf beoogt om aan de eerder gestelde norm te voldoen.
- De heer Hendrickx licht toe dat in 2017 de norm werd vastgelegd op 400 mg/Nm³ bij 18% zuurstof. Nu wordt er 200 mg/Nm³ bij gemeten zuurstofgehalte voorgesteld. Dit betekent dus een verstrenging. Het is niet duidelijk wat de motivering voor deze verstrenging is.

- De AGOP-M licht toe dat in 2017 gewacht werd op de definitieve versie van de BREF LVOC. In de BBT-conclusies van de BREF LVOC zijn echter geen BBT-GEN voor thermische oxidatoren opgenomen (omwille van onvoldoende beschikbare data). De RIE stelt wel dat voor alle relevante parameters een grenswaarde moet vastgelegd worden. De algemene emissiegrenswaarde uit Vlare II is hiervoor onvoldoende.
 - De heer de Hoog begrijpt dat NO_x een belangrijke parameter is in havengebied, maar hij begrijpt niet waarom de norm op 200 mg/Nm³ wordt vastgesteld.
 - De heer de Hoog stelt zich de vraag of er een andere norm voorgesteld zou zijn, als het ambitieniveau van het bedrijf lager zou geweest zijn. Bovendien beperkt een dergelijk strenge norm het bedrijf om uitbreidingen te realiseren.
 - De AGOP-M licht toe dat de richtlijn eist dat normen op installatieniveau vastgesteld worden. De sturing van de installatie is ingesteld op 100 mg/Nm³ bij 18% zuurstof. De norm werd voorgesteld conform de werking van de installatie. De werking van de installatie werd beoordeeld in overeenstemming te zijn met de best beschikbare technieken. De AGOP-M stelt dat de norm bespreekbaar is indien er specifieke problemen zouden zijn.
 - De deskundige milieu merkt op dat het bedrijf bij uitbreidingen een aanvraagdossier zal moeten indienen, waarbij op dat moment een herevaluatie van de emissienorm kan gevraagd worden.
 - De heer Hendrickx stelt dat niet voor elke verandering in principe een dossier moet ingediend worden. Hij geeft het voorbeeld waarbij er een wijziging in het gas dat verbrand wordt een hogere NO_x-emissie geeft. Nu wordt er stookgas verbrand, maar wanneer er overgeschakeld wordt op aardgas dan geeft dit al een gewijzigde uitstoot. De heer Hendrickx verklaart dat met deze strenge norm het bedrijf geen flexibiliteit in brandstof meer heeft. Hij vraagt dan ook om de eerdere norm te behouden. Hij verklaart dat de installatie op dezelfde manier zal bedreven worden.
 - De AGOP-M stelt dat de installatie uitgerust is met een deNO_x in functie van NO_x-precursoren. Dit is in overeenstemming met de BBT. Er wordt van uit gegaan dat een switch naar aardgas in dit geval weinig invloed zal hebben, indien de deNO_x optimaal bedreven wordt. Indien dit toch het geval zou zijn, kan zoals aangehaald door de deskundige milieu een herevaluatie van de emissienorm gevraagd worden.
2. Omschrijving van de gevraagde bijstelling
- De omschrijving kan behouden blijven.
3. Openbaar onderzoek - bezwaren
- Er werden geen bezwaren ingediend.
4. Milieutechnische evaluatie
- Er werd geen advies ontvangen van de AEKGE. Dit advies is stilzwijgend gunstig.
 - Het CBS en de VMM verlenen een gunstig advies.
 - De AGOP-M behoudt haar advies van de GPBV-evaluatie, waarop deze bijstelling van voorwaarde is gebaseerd. De argumentatie is uitgebreid opgenomen in dit advies. Zie hiervoor de besprekingen bij BBT 2 (BREF CWW) en bij BBT 13 (BREF LVOC). Op basis van nieuwe inzichten en informatie over de opbouw van de installatie en de concrete procesvoering, volgt de POVC de visie van de AGOP-M alsook de gunstige adviezen en stelt voor de voorwaarden bij te stellen zoals voorgesteld.
5. Watertoets
- Gelet op het feit dat de inrichting niet gelegen is in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied en gelet op het voorwerp van de aanvraag, de gegevens in het dossier en de uitgebrachte adviezen kan in alle redelijkheid worden geoordeeld dat in het kader van de omgevingsvergunning de watertoets voor de gevraagde activiteiten niet relevant is.
6. Voorstel van omschrijving van de gewijzigde milieuvoorwaarde(n)
- Als gevolg van de evaluatie aan de BREF 'LVOC' en de BREF 'CWW' die werd uitgevoerd in het kader van artikel 5.4.11 van het DABM worden:
- volgende bijzondere voorwaarden, zoals opgelegd in besluit MLAV1-2017-0153, d.d. 14 september 2017, geschrapt:
 - o vanaf 7 december 2021:

- Een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u;
 - o onmiddellijk:
 - Emissiegrenswaarden met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:
 - Stof: 50 mg/Nm³
 - NO_x: 250 mg/Nm³
 - CO: 175 mg/Nm³
 - volgende bijzondere voorwaarden bijkomend opgelegd:
 - o Voor de thermische oxidatoren van de thermolyses geldt vanaf 7 december 2021 een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte).
 - o De concentratie ammoniak in de afgassen van de ERU wordt vanaf 7 december 2021 maandelijks gemeten. Een minimale monitoringfrequentie van eenmaal per jaar is toegestaan, als wordt aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn.
- Conclusie: gunstig.

9. Bijkomende gegevens

Met mail van 27 november 2019 reageerde het bedrijf op het advies van de POVC. De mail omvat de argumentatie van BASF in een korte two-pager en daarnaast een meer uitgebreide, technische bijlage met detailargumentatie over de ERU-naverbrander.

Het bedrijf kaart volgende probleemstelling aan in het het voorstel van de POVC, in navolging van het advies van AGOP-M:

- Geen rechtszekerheid en onnodige voorwaarde voor de ERU.
 - o Bij de vergunningsprocedure in 2017 was de POVC nog van oordeel dat de ERU een naverbrander was, tegen het minderheidsstandpunt van AGOP-M (toen AMV) in. Het advies werd door de deputatie bevestigd en AGOP-M ging hier toen ook niet tegen in beroep.
 - o Nu twee jaar later (2019) zijn geen nieuwe elementen in de regelgeving opgedoken om de eerdere indeling als naverbrander te wijzigen. De naverbrander voldoet nog steeds aan alle elementen uit de gangbare definitie.
 - o Op aangeven van AGOP-M wordt echter alsnog de status van naverbrander in twijfel getrokken. De POVC volgt deze keer plots wel het advies van AGOP-M (ref. MLDIV-2018-65, OMWV-2019-33).
 - o De ERU is reeds in opbouw en werd ontworpen volgens de opgegeven normen in 2017 (Stof 50 mg/Nm³, NO_x 250 mg/Nm³, CO 175 mg/Nm³; allen bij gemeten zuurstofgehalte). De toepassing van de stookinstallatienormen houdt echter een verdere verstrenging in die niet werd voorzien. Er is een verstrenging als gevolg van het referentiezuurstofgehalte van 3% voor stookinstallaties (de reële waarde zal rond 5 à 7% liggen) en als gevolg van de strengere normen o.b.v. de datum van indienstname (Stof 10 mg/Nm³, NO_x 200 mg/Nm³, CO 175 mg/Nm³; allen dus bij 3% zuurstofgehalte).
 - o Voor de emissiecontrole op ammoniak uit de ERU wenst AGOP-M een voorwaarde op te nemen die één-op-één overeenkomt met het al van toepassing zijnde art. 3.13.2.4.1 uit Vlare III voor LVOC-installaties.
- Dubbele verstrenging voor de thermolyses
 - o De huidige, in de vergunning opgenomen NO_x-norm voor de thermolyses van 400 mg/Nm³ vanaf 5000 g/u bij 18% zuurstofgehalte moet volgens het voorstel van AGOP-M wijzigen in 200 mg/Nm³ bij gemeten zuurstofgehalte. Een voorstel van BASF voor 200 mg/Nm³ bij 18% zuurstofgehalte, of een gelijkwaardig voorstel 400 mg/Nm³ bij gemeten zuurstofgehalte, zoals in 2014 al op vraag van AGOP-M (AMV) opgelegd, werd nu door AGOP-M afgewezen.
 - o De huidige emissies van de thermolyses liggen ver onder de opgegeven massastroom waarbij de normconcentratie van toepassing wordt. De nieuw voorgestelde normconcentratie van AGOP-M is, na omrekening naar hetzelfde zuurstofgehalte én

- zonder toepassing van een massastroomnorm, vier maal strenger dan de huidige vergunde norm.
- Er ontbreekt een structureel, liefst BBT-gebaseerd NO_x-normeringskader voor naverbranders waardoor AGOP-M nu geval per geval normen voorstelt o.b.v. de individuele prestaties en ambitieniveaus van exploitanten. Dergelijke aanpak ondergraaft het level playing field en het opzet van Vlarex.
 - Voorstel BASF
 - Aanpassing van de bijzondere voorwaarden, waarbij deels wordt ingegaan op de eerdere voorstellen van de POVC, maar anderzijds wel herbevestigen dat de ERU een naverbrander is.
 - Als gevolg van de evaluatie aan de BREF 'LVOC' en de BREF 'CWW' die werd uitgevoerd in het kader van artikel 5.4.11 van het DABM, worden volgende wijzigingen aangebracht aan bijzondere voorwaarden zoals opgelegd in besluit MLAV1-2017-0153, d.d. 14 september 2017.
 - De voorwaarde voor de thermolyses wordt verduidelijkt en aangepast van:
Een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u
naar:
Voor de thermische oxidatoren van de thermolyses geldt een emissiegrenswaarde voor NO_x van 400 mg/Nm³, met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte.
 - De voorwaarde voor de ERU wordt verduidelijkt en aangepast van:
Emissiegrenswaarden met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:
Stof: 50 mg/Nm³
NO_x: 250 mg/Nm³
CO: 175 mg/Nm³
naar:
Op de naverbrander ERU zijn de volgende emissiegrenswaarden van toepassing, met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:
Stof: 50 mg/Nm³
NO_x: 250 mg/Nm³
CO: 175 mg/Nm³

10. Beoordeling

M.b.t. thermolyse 1 en 2 vraagt de POVC de schrapping vanaf 7 december 2021 van de bijzondere voorwaarde "een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u NO_x" en het opleggen vanaf 7 december 2021 van de voorwaarde "voor de thermische oxidatoren van de thermolyses geldt een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte)":

- De thermolyses – in dewelke enkel restgasstromen van de aniline- en nitrobenzeeninstallaties worden verbrand - kunnen beschouwd worden als naverbranders. Dit blijkt uit het advies van AGOP-M n.a.v. de evaluatie en het advies van de POVC.
- NO_x is een belangrijke parameter in havengebied. De RIE stelt dat voor alle relevante parameters een grenswaarde moet vastgelegd worden.
- In 2014 (MLAV1-2014-0120 – verder exploiteren) werd op vraag van AGOP-M voor de thermolyses een norm opgelegd van 200 mg/Nm³ bij 18% zuurstof. In 2017 (MLAV1-2017-0135 – verder exploiteren n.a.v. uitbreiding met ERU/ARU) werd op vraag van de VMM een norm vastgelegd op 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u NO_x bij 18% zuurstof.
- De POVC vraagt, in navolging van het advies van AGOP-M, een norm van 200 mg/Nm³ bij gemeten zuurstofgehalte. Dit betekent een verstrenging ten opzichte van de norm opgelegd in 2014 en 2017. De voorgestelde norm is gebaseerd op het ambitieniveau van het bedrijf en de werking van de installatie.

- Het bedrijf herhaalt met mail van 27 november 2019 de vraag om de norm opgelegd in 2014 op te nemen in de vergunning. Dit houdt een verstrenging in ten opzichte van de norm opgelegd in 2017 en komt dus gedeeltelijk tegemoet aan het voorstel van de POVC. Het voorstel houdt in dat voor de thermische oxidatoren van de thermolyses een emissiegrenswaarde voor NO_x van 400 mg/Nm³ geldt, met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte. Dit is gelijkwaardig aan de voorwaarde "200 mg/Nm³ bij 18% zuurstofgehalte" die op 16 oktober 2014 (MLAV1-2014-0120) werd opgelegd op vraag van AGOP-M in kader van de hervergunning.
- BASF haalt aan dat een structureel, liefst BBT-gebaseerd NO_x-normeringskader voor naverbranders ontbreekt waardoor AGOP-M nu geval per geval normen voorstelt o.b.v. de individuele prestaties en ambitieniveaus van exploitanten. Dergelijke aanpak ondergraaft het level playing field en het opzet van Vlarem.
- Het is correct dat er geen BBT-GEN geformuleerd zijn in de BBT-conclusies van de BREF LVOC, noch in reeds gepubliceerde BBT-conclusies van een andere BREF, voor de emissies van NO_x van thermische naverbranders en dit omwille van het gebrek aan voldoende aangeleverde data. Momenteel is ook nog niet duidelijk of in de BREF Niettemin is er wel degelijk een wettelijke basis voor het vastleggen van deze grenswaarden, nl. de Richtlijn Industriële emissies (RIE).
NO_x is opgenomen in bijlage II van de RIE en is een relevante parameter bij de toepassing van thermische oxidatoren (zie ook BREF LVOC, sectie 2.4.3.5.6).
De NO₂-waarden in de Antwerpse haven zijn verhoogd (waarbij ter hoogte van BASF de Europese grenswaarde wel net gerespecteerd wordt) en volgens het MER (PR0737-GK) is de bijdrage van de gehele BASF-site aan de jaargemiddelde NO₂-concentraties in de omliggende woonzones beperkt tot relevant. De thermolyses zijn uitgerust met een S(N)CR, gelet op de aanwezigheid van NO_x-precursoren. Deze techniek is in overeenstemming met de BBT, maar hierbij is het ook noodzakelijk dat de S(N)CR op een optimale manier bedreven wordt. De gevraagde verstrenging is gelijkaardig aan deze opgelegd voor andere naverbranders in de haven, waarbij er is afgestemd op de installatie.
- Het betreft een principiële kwestie gezien de sturing van de installatie is ingesteld op 100 mg/Nm³ bij 18% zuurstof. De werking van de installaties voldoen aan de best beschikbare technieken. De verstrenging zal niets veranderen aan de huidige situatie. Er zijn geen bijkomende maatregelen nodig om te kunnen voldoen aan de normen zoals voorgesteld door AGOP-M. De verstrenging van de norm zoals voorgesteld door de POVC in navolging van het advies van AGOP-M wordt bijgevolg gevolgd.
- Bijgevolg wordt de bijzondere voorwaarde in het besluit MLAV1-2017-0135, d.d. 14 september 2017:
'Een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u'.
Geschrapt vanaf 7 december 2021 en bijkomend wordt volgende voorwaarde opgelegd:
'Voor de thermische oxidatoren van de thermolyses geldt vanaf 7 december 2021 een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte).'

M.b.t. ERU vraagt de POVC de schrapping van de bijzondere voorwaarde "Emissiegrenswaarden met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte: Stof: 50 mg/Nm³, NO_x: 250 mg/Nm³, CO: 175 mg/Nm³" omdat de ERU dient te voldoen aan de geldende emissiegrenswaarden van hoofdstuk 5.43 van titel II van Vlarem II, welke strenger zijn.

- Op 14 september 2017 werd de uitbreiding van de installatie met een nieuw te bouwen anilinerecuperatie-unit (ARU) met nageschakelde energierecuperatie (ERU) vergund bij besluit van de deputatie (MLAV1-2017-0135). De ARU-installatie zorgt voor de recuperatie van aniline en warmte uit anilineolie. Hierdoor zal aanzienlijk minder anilineolie voor externe verwerking moeten afgevoerd worden. In de Aniline Recovery Unit (ARU) wordt anilineolie vanuit een tussenbuffer naar een dunnefilmverdamper gevoerd, dewelke bedreven wordt op ca. 130 mbar absoluut en 150 °C en verwarmd wordt door middel van stoom. In de verdamper komt de vloeistof terecht op een heet oppervlak, waardoor de lichte componenten verdampen. De zware componenten stromen naar beneden. In dit geval zal de aniline uit de anilineolie verdampen en als kopdamp de dunnefilmverdamper verlaten; de anilineolie

stroomt naar beneden. De kopdampen worden gecondenseerd en afgevoerd naar de ontwaterings- en destillatiesectie van de aniline-installaties om verontreinigingen uit de gerecupereerde aniline te verwijderen. Met behulp van een vacuümpomp worden inerten (hoofdzakelijk leklucht) uit het systeem verwijderd. Dit afgas wordt samen met het afgas van de buffervaten in dit systeem naar de verbrandingsinstallatie gevoerd. Indien de ERU niet in bedrijf zou zijn ten gevolge van een storing of onderhoud, wordt het afgas naar de fakkels 4 (A2150) en 5 (A5150) gestuurd.

In de verbrandingsinstallatie, de ERU of Energy Recovery Unit, wordt de verbrandingswarmte van de geconcentreerde anilineolie, alsook het afgas van het indikkingssysteem, samen met het afgas van de buffervaten in dit systeem benut voor de productie van oververhitte 16 bar stoom in een direct gestookte vlambuisstoomketel. Het 'indikkingssysteem' betreft in feite de ARU. Het afgas hiervan betreft het afgas van de condensor, wat in hoofdzaak uit N₂ bestaat maar ook resten aniline bevat. De rookgassen die de stoomketel verlaten worden met een NH₃-oplossing behandeld over een de-NO_x-katalysator (SCR). In een nageschakelde economizer wordt het rookgas tegen opwarming van het verse ketelvoedingswater verder gekoeld tot iets boven het dauwpunt. De verbrandingsinstallatie is van het type 'direct fired boiler'. De ERU-installatie is nog niet gebouwd.

- Deze bijstelling komt er naar aanleiding van de uitvoering van een algemene evaluatie in kader van het meerjarenprogramma waarbij de installatie wordt getoetst aan de BREF 'LVOC' d.d. 7 december 2017.
- In kader van de hervergunning van de aniline/nitrobenzeeninstallatie en uitbreiding met de ARU en ERU werd een toetsing aan de BREF 'LVOC' d.d. 2003 doorgevoerd. Verder werd ook reeds een eerste toets aan de final draft van de herziene BREF 'LVOC' doorgevoerd en wordt getoetst aan de relevante bepalingen in de herziene BREF 'CWW' en de overige hogergenoemde BREF's.

Voor de bepaling welke emissiegrenswaarden van toepassing zijn werd getoetst door AGOP-M aan de in de final draft (d.d. juni 2016) van de herziening van de BREF 'LCP' opgenomen definitie voor naverbranding, meer bepaald: *'Post-combustion plant: System designed to purify the flue-gases by combustion which is not operated as an independent combustion plant, such as a thermal oxidiser (i.e. tail gas incinerator), used for the removal of the pollutant(s) (e.g. VOC) content from the flue-gas with or without the recovery of the heat generated therein. Staged combustion techniques, where each combustion stage is confined within a separate chamber, which may have distinct combustion process characteristics (e.g. fuel to air ratio, temperature profile), are considered integrated in the combustion process and are not considered post-combustion plants. Similarly, when gases generated in a process heater/furnace or in another combustion process are subsequently oxidised in a distinct combustion plant to recover their energetic value (with or without the use of auxiliary fuel) to produce electricity, steam, hot water/oil or mechanical energy, the latter plant is not considered a post-combustion plant.'*

Op basis van deze definitie, die ongewijzigd is opgenomen in de BREF 'LVOC' d.d. 7 december 2017, concludeert AGOP-M (toen AMV) dat de thermolyses kunnen beschouwd worden als naverbranders, maar dat de ERU een stookinstallatie betreft.

AGOP-M is van mening dat een naverbrander die enkel als doel heeft om bijvoorbeeld VOS te verwijderen en hierbij volledig autotherm werkt (met al dan niet warmterecuperatie), nog steeds beschouwd wordt als een naverbrander en niet als autonome stookinstallatie. En dat een installatie die de energetische waarde van afgassen van een andere installatie gebruikt om hiermee bijvoorbeeld stoom of elektriciteit op te wekken, daarentegen niet beschouwd wordt als een naverbrandingsinstallatie, maar een stookinstallatie betreft. Het onderscheid wordt dus gemaakt op basis van het al dan niet gebruiken van de energetische waarde van de afgassen die verbrand worden. In de nieuwe ERU zullen de afgassen van de ARU (aniline recuperatie unit) benut worden voor de productie van oververhitte 16 bar stoom in een direct gestookte vlambuis stoomketel.

De PMVC was van oordeel dat deze ERU als naverbrander kan worden beschouwd. De ERU wordt geplaatst om het residu, de ingedikte aniline-olie on-site te kunnen verwerken, zodat deze niet meer afgevoerd moet worden. De aniline-olie wordt samen met de restgasstroom verbrand in deze ERU. De energie die hierbij vrijkomt wordt gebruikt om stoom te

produceren. De AGOP-M (toen AMV) nam een minderheidsstandpunt in. De deputatie heeft het voorstel van de PMVC gevolgd.

- De installatie is recent vergund en beoordeeld op basis van de huidig geldende definities. De werkwijze werd niet aangepast ten opzichte van de aanvraag in 2017. De discussie is dus dezelfde als gevoerd 2 jaar geleden. Nu plots anders oordelen zonder feitelijke wijzigingen en wijzigingen aan de wetgeving tast de rechtszekerheid aan, te meer omdat het een verstrenging betreft van de opgelegde emissiegrenswaarden. Bovendien wordt de ERU-installatie niet als autonome stookinstallatie geëxploiteerd. Deze werkt niet onafhankelijk van de productie van aniline en de daarbij gegenereerde aniline-olie. De werkwijze zorgt ervoor dat een hoogcalorisch stroom die beschikbaar is op het bedrijf wordt aangewend om restgassen te verbranden, zodat er geen stookgas moet worden aangewend en er geen aniline-olie voor externe verwerking moeten worden afgevoerd. De ingedikte aniline-olie wordt samen met de restgasstroom verbrand in deze ERU. De energie die hierbij vrijkomt wordt gebruikt om stoom te produceren. Naar milieu toe is dit een werkwijze die bijdraagt tot vermijden van afvalstromen en beperken van verbruik van brandstoffen.
- Bijgevolg wordt het advies van de POVC waarbij de ERU beschouwd wordt als stookinstallatie niet gevolgd. De installatie wordt beschouwd als naverbrander. Dit heeft tot gevolg dat de volgende bijzonder milieuvoorwaarde niet dient bijgesteld en dus behouden blijft, mits verduidelijking dat deze betrekking heeft op de ERU:
Op de naverbrander ERU zijn de volgende emissiegrenswaarden van toepassing, met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:
Stof: 50 mg/Nm³
NO_x: 250 mg/Nm³
CO: 175 mg/Nm³.

M.b.t. ERU vraagt de POVC om volgende bijzondere voorwaarde op te leggen: "De concentratie ammoniak in de afgassen van de ERU wordt vanaf 7 december 2021 maandelijks gemeten. Een minimale monitoringfrequentie van eenmaal per jaar is toegestaan, als wordt aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn."

- In de reactie van 27 november 2019 haalt de exploitant aan dat voor de emissiecontrole op ammoniak uit de ERU AGOP-M een voorwaarde wenst op te nemen die één-op-één overeenkomt met het al van toepassing zijnde art. 3.13.2.4.1 uit Vlarem III voor LVOC-installaties.
- Aangezien de ERU volgens AGOP-M te beschouwen is als een verbrandingseenheid en niet als een naverbrander, valt deze conform het toepassingsgebied buiten de scope van de BBT-conclusies van de BREF 'LVOC', en conform artikel 3.13.1.1§4 van Vlarem III buiten het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.13 van Vlarem III. Aangezien de ERU een nominaal thermisch ingangsvermogen van 7,5 MW heeft, valt deze tevens buiten het toepassingsgebied van de BBT-conclusies van de BREF 'LCP' en buiten het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.12 van Vlarem III. De ERU dient volgens AGOP-M bijgevolg te voldoen aan de geldende meetfrequenties en emissiegrenswaarden van hoofdstuk 5.43 van titel II van het Vlarem, evenals aan de emissiegrenswaarden van bijlage 4.4.2 van titel II van het Vlarem en overeenkomstige meetfrequenties voor wat betreft de relevante aanwezige verontreinigende parameters die niet gevat worden onder hoofdstuk 5.43 van titel II van het Vlarem.
- Gezien de ERU wordt beschouwd als naverbrander wordt de zienswijze van AGOP-M niet gevolgd en dient de inrichting te voldoen aan de algemene voorwaarden van Vlarem III: deel 2 en de sectorale voorwaarden van Vlarem III, deel 3, Hoofdstuk 3.13. Bijgevolg is de voorwaarde zoals gevraagd door de POVC al van toepassing en hoeft deze niet te worden opgelegd als bijzondere milieuvoorwaarde.

De volgende voorwaarden zijn opgelegd besluit van de deputatie d.d. 14 september 2017 met kenmerk MLAV1-2017-0135 en blijven ongewijzigd behouden:

- De afbraakefficiëntie van de aanwezige scherm- en moffelfakkels dient 99,5% of meer te bedragen;
- De exploitant dient 1 jaar na de opstart van de Energy Recovery Unit (ERU) een monitoringsverslag op te maken van het zuurstofgehalte en de aniline-verwijdering.

Dit verslag dient per mail te worden gestuurd naar dossiers.omgevingsvergunningen@provincieantwerpen.be of in 3 exemplaren te worden overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid. Deze gegevens zullen ter evaluatie overgemaakt worden aan de AMV, de VMM en ter informatie aan de afdeling Handhaving.

De bijstelling voldoet aan de bepalingen van artikel 73 en 74 van het omgevingsvergunningsdecreet van 25 april 2014, en artikel 3.3.0.1 tot en met 3.3.0.3 van titel II van het Vlarem.

Voor de toetsing van de aanvraag aan de kenmerken van het watersysteem, en aan de doelstellingen en beginselen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, wordt verwezen naar de beoordeling in het advies van de POVC.

Er kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de bijstelling, mits naleving ervan, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

B E S L U I T

ARTIKEL 1 - Voorwerp

Ingevolge het verzoek van de Provinciale Omgevingsvergunningscommissie Antwerpen worden de milieuvoorwaarden voor de exploitatie van een productie-eenheid voor aniline- en nitrobenzeen, horende bij een chemisch bedrijf (blokveld F800), vergund op naam van de nv BASF Antwerpen, gelegen te 2040 Antwerpen, Scheldelaan 600, bijgesteld als volgt:

De bijzondere voorwaarden 1 en 4, zoals opgelegd in besluit van de deputatie d.d. 14 september 2017 met kenmerk MLAV1-2017-0135, worden vervangen door:

- Tot en met 6 december 2021 geldt voor de thermische oxidatoren een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u. Vanaf 7 december 2021 geldt voor de thermische oxidatoren van de thermolyses een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte).
- Op de naverbrander ERU zijn de volgende emissiegrenswaarden van toepassing, met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:
 - o Stof: 50 mg/Nm³
 - o NO_x: 250 mg/Nm³
 - o CO: 175 mg/Nm³

Geactualiseerd overzicht van de bijzondere milieuvoorwaarden:

1. Tot en met 6 december 2021 geldt voor de thermische oxidatoren een verscherpte emissiegrenswaarde voor de NO₂-concentraties van 400 mg/Nm³ vanaf een massastroom van 5.000 g/u. Vanaf 7 december 2021 geldt voor de thermische oxidatoren van de thermolyses een emissiegrenswaarde voor NO_x van 200 mg/Nm³ (bij gemeten zuurstofgehalte).
2. De afbraakefficiëntie van de aanwezige scherm- en moffelfakkels dient 99,5% of meer te bedragen;
3. De exploitant dient 1 jaar na de opstart van de Energy Recovery Unit (ERU) een monitoringsverslag op te maken van het zuurstofgehalte en de aniline-verwijdering. Dit verslag dient per mail te worden gestuurd naar dossiers.omgevingsvergunningen@provincieantwerpen.be of in 3 exemplaren te worden overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid. Deze gegevens zullen ter evaluatie overgemaakt worden aan de AMV, de VMM en ter informatie aan de afdeling Handhaving.
4. Op de naverbrander ERU zijn de volgende emissiegrenswaarden van toepassing, met het gemeten zuurstofgehalte als referentiezuurstofgehalte:
 - a. Stof: 50 mg/Nm³
 - b. NO_x: 250 mg/Nm³
 - c. CO: 175 mg/Nm³

ARTIKEL 2

- §1. Voor elke verandering van de vergunde inrichting gelden de bepalingen van artikel 6 van het Omgevingsvergunningsdecreet.
- §2. Elke overdracht die betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit moet vooraf worden gemeld aan de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig de bepalingen van artikel 97 van het Besluit omgevingsvergunning.
- §3. Een hernieuwing van een omgevingsvergunning die of van een gedeelte ervan dat voor bepaalde duur is verleend, moet worden aangevraagd overeenkomstig artikel 70 van het Omgevingsvergunningsdecreet uiterlijk tussen de 24 en 12 maanden vóór het verstrijken van de vergunningstermijn van de lopende vergunning.

ARTIKEL 3

Inzake de mogelijkheid en modaliteiten om beroep in te dienen tegen voorgaand besluit wordt uitdrukkelijk verwezen naar de artikelen 90 e.v. van het Omgevingsvergunningsdecreet en de artikelen 108 en 109 van het Omgevingsvergunningsbesluit.

Ter informatie en onder voorbehoud van alle rechten wordt het volgende meegedeeld: de Vlaamse Regering is bevoegd in laatste administratieve aanleg voor beroepen tegen uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissingen van de deputatie in eerste administratieve aanleg (adres: Vlaamse minister van Leefmilieu, Graaf de Ferraris-gebouw, Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 Brussel).

Artikel 54 van het Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld dient te worden binnen een termijn van dertig dagen die ingaat:

1. de dag na de datum van de betekening van de bestreden beslissing voor die personen of instanties aan wie de beslissing betekend wordt;
2. de dag na het verstrijken van de beslissingstermijn als de omgevingsvergunning in eerste administratieve aanleg stilzwijgend geweigerd wordt;
3. de dag na de eerste dag van de aanplakking van de bestreden beslissing in de overige gevallen.

Artikel 56 van het Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat het beroep op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending dient te worden ingediend bij de bevoegde overheid en dat wie het beroep instelt, op straffe van onontvankelijkheid gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift bezorgt aan:

1. de vergunningsaanvrager behalve als hij zelf het beroep instelt;
2. de deputatie als die in eerste administratieve aanleg de beslissing heeft genomen;
3. het college van burgemeester en schepenen behalve als die zelf het beroep instelt.

Artikel 109 van het Omgevingsvergunningsbesluit vermeldt over de vormvoorschriften van het beroepschrift het volgende:

Art. 109 Het beroepschrift bevat op straffe van onontvankelijkheid:

1. de naam, de hoedanigheid en het adres van de beroepsindiener;
2. de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed, de inrichting of exploitatie die het voorwerp uitmaakt van die beslissing;
3. als het beroep wordt ingesteld door een lid van het betrokken publiek:
 - a) een omschrijving van de gevolgen die hij ingevolge de bestreden beslissing ondervindt of waarschijnlijk ondervindt;
 - b) het belang dat hij heeft bij de besluitvorming over de bijstelling van de vergunningsvoorwaarden;
4. de redenen waarom het beroep wordt ingesteld;
5. voorkomend geval, het verzoek om door de bevoegde omgevingsvergunningscommissie gehoord te worden.

Het beroepsdossier bevat de volgende bewijsstukken:

1. in voorkomend geval, een bewijs van betaling van de dossiertaks;
2. de overtuigingsstukken die de beroepsindiener nodig acht;
3. in voorkomend geval, een inventaris van de overtuigingsstukken, vermeld in punt 2.

Als de bewijsstukken, vermeld in het tweede lid, ontbreken, kan hieraan verholpen worden overeenkomstig artikel 57, tweede lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet.

Het bevoegde bestuur kan bij de beroepsindiener, de vergunningsaanvrager of de overheid die in eerste administratieve aanleg bevoegd is, alle beschikbare informatie en documenten opvragen die nuttig zijn voor het dossier.